

Antoni Arca

Visat núm. 1
(gener 2006)

per Jesús Revelles

Antoni Arca (l'Alguer, Itàlia, 1956) és novel·lista, poeta i dramaturg. Compagina l'ensenyament amb moltes d'altres activitats. És professor a Universitat de Sàsser de llengua i literatura catalanes (Llengües estrangeres) i de literatura juvenil (Ciències de la educació), ha estat també editor i llibreter. Es dedica a la promoció de la lectura en l'àmbit territorial, és director de la associació cultural Coilibri i col·labora com a autor teatral amb les companyies de teatre de Sardenya i Còrsega. Escriu a les revistes culturals i diaris de Sardenya.

Els seus llibres, generalment de literatura infantil i juvenil, són il·lustrats per ell mateix. Ha publicat narrativa breu: *Els catalans no dormim mai* (1992) i *Rondalles* (1998); novel·les: *La torre de l'esperó* (1996), *Balxa* (1997) i *Buc* (2000); poesia: *No tinc temps pel Nobel* (1990), *Isabelleida* (1991), *Onze cançons d'amor i de guerra* (1991), *A E I O U* (1993), *Memòries d'un dia llarguíssim* (1993), *Comiats* (1996), *Per una història del meu poble i de mi mateix* (1998); prosa de no-ficció: *Barceloneta* (1996); teatre: *Tres peces de teatre* (1993), *Ramon i Lis* (1994), *Niños, pitzinnos, minyons* (1995), *Culumba Quijina* (2000), *Golondrina* (2000), *Lo conte de Maria Entaulada* (2000) i *Germans = Frades* (2000); a més d'un *Lèxic militant* (1985) i d'algunes obres en llengua italiana. La seva obra ha estat traduïda a l'italià i l'espanyol.

Ha traduït a l'italià Josep Pla i Josep Vallverdú. Tradueix al català de l'italià i del sard.